

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 3095/95

frá 22. desember 1995

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja, reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, reglugerð (EBE) nr. 1247/92 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og á reglugerð (EBE) nr. 1945/93 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1247/92(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar sem var lögð fram að höfðu samráði við framkvæmdaráðið um félagslegt öryggi farandlaunþega ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Nauðsynlegt er að gera vissar breytingar á reglugerðum (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ og (EBE) nr. 574/72 ⁽⁵⁾. Sumar þessara breytinga eiga rætur að rekja til breytinga sem aðildarríkin hafa gert á löggjöf sinni um almannatryggingar, aðrar eru af tæknilegum toga og er ætlað að bæta framangreindar reglugerðir.
2. Til að auðvelda tímabundna búsetu og möguleika á meðferð með leyfi þar til bærrar stofnunar á yfirráðasvæði Evrópusambandsins skulu allir ríkisborgarar aðildarríkja, sem eru tryggðir samkvæmt löggjöf aðildarríkis, og aðstandendur þeirra sem búa hjá þeim, jafnvel þótt þeir séu hvorki launþegar né sjálfstætt starfandi einstaklingar, eiga rétt á bótum samkvæmt a- og c-lið 1. mgr. 22. gr.
3. Að því marki sem einstaklingur, atvinnulaus með öllu, sem um getur í ii-lið a-liðar eða ii-lið b-liðar í 1. mgr. 71. gr., á rétt á bótum vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar og til

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 335, 30. 12. 1995, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 63/96 frá 22. nóvember 1996 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 43, 26. 5. 1994, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 166, 3. 7. 1995, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 393, 31. 12. 1994, bls. 75.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 149, 5. 7. 1971, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögum frá 1994.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 74, 27. 3. 1972, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögum frá 1994.

fjölskyldubóta frá þar til bærrí stofnun í aðildarríkinu þar sem hann býr, og fái hann viðurkennd tímabil algers atvinnuleysis er veita rétt með tilliti til örorku og elli hjá þessari stofnun, í samræmi við löggjöf þá sem ríkið starfar eftir (25. (2. mgr.), 39. (6. mgr.), 45. (6. mgr.) og 72. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 1408/71), verður það að teljast sanngjarn að viðkomandi búseturíki geti eftir atvikum innheimt iðgjöld vegna þessara bóta og því ætti að setja ákvæði er heimila ríkinu að innheimta þessi iðgjöld ef gert er ráð fyrir því í löggjöf þess.

4. Nauðsynlegt virðist að koma í veg fyrir að fjölskylda tapi rétti til fjölskyldubóta vegna þess að umsóknarfrestur er of stuttur og því er rétt að breyta 86. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.
5. Til að auka skilvirkni væri heppilegra að setja á einn stað öll bráðabirgðaákvæði er lúta að sérstökum iðgjaldsfrjálsum bótum í nýja 95. gr. b í reglugerð (EBE) nr. 1408/71.
6. Gera þarf tiltekna breytingar á þáttunum „G. ÍRLAND“ og „O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“ í II. hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 til þess að taka tillit til túlkunar sem hefur komið fram hjá írskum og breskum yfirvöldum á hugtakinu „aðstandandi“.
7. Nauðsynlegt er að tilgreina í II. viðauka a við reglugerð (EBE) nr. 1408/71, undir þættinum „B. DANMÖRK“, fasta endurhæfingargreiðslu en þar er um að ræða sérstakar iðgjaldsfrjálssar bætur sem óheimilt er að framselja.
8. Nauðsynlegt er að fella brott í II. viðauka a, undir þættinum „I. LÚXEMBORG“, færsluna „Uppbótargreiðslur vegna framfærslukostnaðar“ þar sem greiðslan er ekki lengur til í löggjöf Lúxemborgar.
9. Þar sem samningur hefur verið gerður milli grískra og þýskra yfirvalda þarf að bæta við 30. lið í B-hluta III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71.

10. Nauðsynlegt virðist að aðlagja þáttinn „F. GRIKKLAND“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 vegna endurskipulagningar almannatrygginga og ýmissa breytinga á grískri löggjöf.
11. Með hliðsjón af möguleika tryggðra einstaklinga til þess að breyta oftast um sjúkratryggingastofnun er nauðsynlegt að breyta 2. mgr. 17. gr. og 1. mgr. 30. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 og láta sérákvæði sem taka til franskra stofnana einnig ná til þýskra, ítalskra og portúgalskra stofnana.
12. Breyta þarf 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 til að færa föstu endurgreiðslufjárhæðina svölítið nær þeim kostnaði sem stofnanir aðildarríkjanna hafa raunverulegra þurft að stofna til. Setja ætti ákvæði um aðlögunartímabil vegna samskipta við Frakkland með hliðsjón af stjórnsýslu- vandkvæðum sem kunna að koma upp í því ríki.
13. Breyta þarf orðalagi 1. mgr. 107. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 til að unnt sé að taka tillit til breytinga sem hafa verið gerðar á reglugerðum (EBE) nr. 2195/91 ⁽¹⁾, (EBE) nr. 1248/92 ⁽²⁾ og (EBE) nr. 1249/92 ⁽³⁾.
14. Breyta þarf þætti „B. DANMÖRK“ í 2., 3., 4. og 10. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 til samræmis við breytingar í danski stjórnsýslu.
15. Breyta þarf lið „13. DANMÖRK - SPÁNN“ og lið „15. DANMÖRK - GRIKKLAND“ í 5. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 með hliðsjón af samningum sem hafa verið gerðir milli þessara aðildarríkja.
16. Einnig þarf að breyta 5. viðauka vegna samninga sem hafa verið gerðir milli Hollands og Grikklands og milli Hollands og Breska konungsríkisins í samræmi við 3. mgr. 36. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.
17. Nauðsynlegt er að breyta þætti „A. BELGÍA“ í 10. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 til að hægt sé að geta þar til bærrar stofnunar sem um getur í 10. gr. b í umræddri reglugerð.
18. Vegna endurskipulagningar á stjórnsýslu sjúkratrygginga í Lúxemborg þarf að breyta færslum undir þættinum „I. LÚXEMBOURG“ í 2., 3., 4., 9. og 10. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72.
19. Þar sem heitum á vinnumálaráðum í Hollandi hefur verið breytt er nauðsynlegt að breyta 2., 3. og 4. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 undir þætti „J. HOLLAND“.
20. Fella ber niður 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 og 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1945/93 þar sem efni þeirra er að finna í sjálfri reglugerðinni (EBE) nr. 1408/71. Því er nauðsynlegt að fella niður 10. lið í 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1945/93 þar sem vísað er til ákvæðanna sem falla niður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 22. gr.:

„22. gr. a

Sérreglur fyrir tiltekna hópa fólks

Þrátt fyrir 2. gr. þessarar reglugerðar gilda a- og c-liður í 1. mgr. 22. gr. einnig um þá sem eru ríkisborgarar aðildarríkis og eru tryggðir samkvæmt löggjöf aðildarríkis og um aðstandendur sem búa hjá þeim.“

2. Eftirfarandi málsgrein bætist við á eftir 25. gr.:

„25. gr. a

Iðgjöld sem einstaklingi sem er atvinnulaus með öllu ber að greiða

Stofnuninni, sem veitir aðstoð og annast greiðslu bóta í peningum til atvinnulausu einstaklinganna sem um getur í 2. mgr. 25. gr., og er í aðildarríki þar sem lög gera ráð fyrir innheimtu iðgjalda, sem atvinnulausum ber að greiða til að eiga rétt á bótum vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, er heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.“

3. Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein í 6. mgr. 39. gr.:

„Ef sú stofnun beitir löggjöf sem gerir ráð fyrir innheimtu iðgjalda frá atvinnulausum til að eiga rétt á örorkubótum er henni heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.“

4. Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein í 6. mgr. 45. gr.:

„Ef sú stofnun beitir löggjöf sem gerir ráð fyrir innheimtu iðgjalda frá atvinnulausum til að eiga rétt á elli- og andlátslífeyri er henni heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.“

5. Eftirfarandi málsgrein bætist við 72. gr. a:

„Ef sú stofnun beitir löggjöf sem gerir ráð fyrir innheimtu iðgjalda frá atvinnulausum til að eiga rétt á fjölskyldubótum er henni heimilt að innheimta þessi iðgjöld í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir.“

(¹) Stjttíð. EB nr. L 206, 29. 7. 1991, bls. 2.

(²) Stjttíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 7.

(³) Stjttíð. EB nr. L 136, 19. 5. 1992, bls. 28.

6. Í 86. gr. verður núverandi texti að 1. mgr. og eftirfarandi málsgrein bætt við:

„2. Hafi einstaklingur, sem á rétt á því samkvæmt löggjöf aðildarríkis, lagt fram umsókn um fjölskyldubætur í því ríki, jafnvel þótt ekki sé um lögbært ríki að ræða samkvæmt forgangsrétti, skal litið svo á að dagurinn sem umsóknin var fyrst lögð fram sé umsóknardagur hjá lögbæru yfirvaldi, stofnun eða dómstóli, að því tilskildu að ný umsókn sé lögð fram í aðildarríkinu sem telst lögbært ríki samkvæmt forgangsrétti af einstaklingi sem á rétt á því samkvæmt löggjöf þess ríkis. Leggja verður síðarnefndu umsóknina fram innan árs frá því að tilkynnt var um synjun fyrrnefndu umsóknarinnar eða stöðvun bótagreiðslna í fyrra aðildarríkinu.“

7. Eftirfarandi grein bætt við á eftir 95. gr. a:

„95. gr. b

Bráðabirgðaákvæði vegna beitingar reglugerðar (EBE) nr. 1247/92

1. Reglugerð (EBE) nr. 1247/92 veitir engan rétt vegna tímabila sem liðin eru fyrir 1. júní 1992.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta samkvæmt ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 skal taka tillit búsetu- og starfstímabila eða tímabila sjálfstæðrar starfsemi sem lokið hefur verið á yfirráðasvæði aðildarríkis fyrir 1. júní 1992.

3. Með fyrirvara um ákvæði 1. mgr. veitir reglugerð (EBE) nr. 1247/92 rétt jafnvel vegna tilviks sem kom fram fyrir 1. júní 1992.

4. Allar sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem hafa ekki verið veittar, eða verið slegið á frest vegna þjóðernis hlutaðeigandi einstaklings, skulu greiddar eða greiðslur teknar upp að nýju, ef viðkomandi sækir um slíkt, og skulu greiðslurnar hefjast 1. júní 1992 hafi þessi réttur ekki þegar verið viðurkenndur og bættur með eingreiðslu.

5. Endurskoða má réttindi einstaklinga, sem hefur verið úthlutaður lífeyrir fyrir 1. júní 1992, enda leggi viðkomandi fram umsókn þar að lútandi, með hliðsjón af ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 1247/92.

6. Ef umsókn sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram innan tveggja ára frá 1. júní 1992, skulu þau réttindi sem áunnin eru samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 1247/92 gilda frá þeim degi, og jafnframt skal óheimilt að beita nokkrum lagaákvæðum aðildarríkis er varða missi eða takmörkun réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

7. Ef umsókn sem um getur í 4. og 5. mgr. er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. júní 1992 er runninn út, gilda þau réttindi sem ekki hafa þegar fallið úr gildi eða fyrnst frá þeim degi er umsóknin var lögð fram, nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði aðildarríkis eru hagstæðari.

8. Beiting 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 má ekki leiða til niðurfellingar bótagreiðslna sem þar til bærar stofnanir aðildarríkjanna veittu fyrir 1. júní 1992 samkvæmt III. bálki reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og 10. gr. síðarnefndu reglugerðarinnar gilda um.

9. Beiting 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 má ekki leiða til synjunar á umsókn um sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem eru veittar til viðbótar við lífeyri, einstaklings er uppfyllti skilyrði fyrir úthlutun slíkra bóta fyrir 1. júní 1992, jafnvel þótt viðkomandi búi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en lögbæra ríkisins, að því tilskildu að umsóknin sé lögð fram eigi síðar en fimm árum eftir 1. júní 1992.

10. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., skal veita sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem eru til viðbótar við lífeyri, sem hafa ekki verið veittar eða þeim slegið á frest á grundvelli búsetu hlutaðeigandi einstaklings á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en lögbæra ríkisins, enda sæki viðkomandi um það, eða hefja greiðslur á þeim að nýju frá 1. júní 1992, í fyrra tilvikinu skal miða við daginn sem veita hefði átt bætunar og í síðara tilvikinu við þann dag sem bótagreiðslum var slegið á frest.

11. Þegar þar til bærri stofnun í aðildarríkinu þar sem viðkomandi er búsettur er heimilt að veita sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur, sem um getur í 2. mgr. a í 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, á sama tímabili og vegna sama einstaklings á grundvelli 10. gr. a í þeirri reglugerð, og þar til bærri stofnun í öðru aðildarríki er það heimilt á grundvelli 1. til 10. mgr. þessarar greinar, getur viðkomandi einungis fengið greidda samanlagt þá bótafjárhæð sem nemur hæstu bótafjárhæð sem hann á rétt á samkvæmt annarri hvorri löggjöfinni sem um ræðir.

12. Nákvæmar reglur um beitingu 11. mgr., einkum að því er varðar beitingu ákvæða í löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja um lækkun, tímabundna niðurfellingu eða afturköllun þeirra bóta sem um getur í þeirri málsgrein, og hvað varðar úthlutun ýmiss konar viðbótarfjárhæða, skulu settar með ákvörðun framkvæmdaráðsins um félagslegt öryggi farandlaunþega og eftir atvikum með samhljóða samkomulagi hlutaðeigandi aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra.

8. Eftirfarandi komi í stað þáttar „G. ÍRLAND“ í II. hluta I. viðauka:
- „G. ÍRLAND
- Þegar ákvarða á rétt til aðstoðar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar samkvæmt reglugerðinni merkir hugtakið „aðstandandi“ hvern þann sem telst vera á framfæri launþegans eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings í skilningi heilbrigðislaganna frá 1947-1970 (Health Acts 1947-1970).“
9. Eftirfarandi komi í stað þáttar „O. BRESKA KONUNGRÍKIÐ“ í II. hluta I. viðauka:
- „O. BRESKA KONUNGRÍKIÐ
- Þegar ákvarða á rétt til aðstoðar hefur orðið „aðstandandi“ eftirfarandi merkingu:
1. að því er varðar löggjöf Stóra-Bretlands eða Norður-Írlands:
    - 1) maki, að því tilskildu:
      - a) að hann, hvort sem hann er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, eða annar sem hefur þennan rétt samkvæmt reglugerðinni:
        - i) búi með makanum; eða
        - ii) leggi til framfærslu makans;
      - og að
      - b) maki:
        - i) hafi ekki tekjur sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða bótarétt samkvæmt reglugerðinni; eða
        - ii) fái ekki bætur eða lífeyri frá almannatryggingum á grundvelli tryggingar maka;
    - 2) einstaklingur sem hefur fyrir barni að sjá, að því tilskildu að:
      - a) hann, hvort sem hann er launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, eða á rétt á bótum samkvæmt reglugerðinni:
        - i) búi með viðkomandi sem eiginmaður eða eiginkona; eða
        - ii) leggi til framfærslu makans;
      - og að
      - b) hann:
        - i) hafi ekki tekjur sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða bótarétt samkvæmt reglugerðinni; eða
        - ii) fái ekki bætur eða lífeyri frá almannatryggingum á grundvelli eigin tryggingar;
  2. Að því er varðar löggjöf Gíbraltar:
 einstaklingur sem er á framfæri annars samkvæmt reglum um sjúkratryggingakerfi fyrir hópa (*Group Practice Medical Scheme Ordinance*) frá 1973.“
10. II. viðauka a er breytt á eftirfarandi hátt:
- a) Eftirfarandi komi í stað þáttar „B. DANMÖRK“:
- „B. DANMÖRK
- Föst endurhæfingargreiðsla veitt samkvæmt félagsmála-löggjöf til framfærslu einstaklinga sem eru í endurhæfingu.“
- b) Í þættinum „I. LÚXEMBOURG“ er a-liður felldur niður og b- og c-liðir verða a- og b-liðir.
11. Eftirfarandi bætist við lið „30. ÞÝSKALAND - GRIKKLAND“ í A-hluta III. viðauka:
- „c) Bókun frá 7. október 1991 í tengslum við samninginn frá 6. júlí 1984 milli ríkisstjórnar Þýska alþýðulýðveldisins og ríkisstjórnar Lýðveldisins Grikklands um úrlausn álitamála er tengjast lífeyri.“
12. Eftirfarandi bætist við lið „30. ÞÝSKALAND - GRIKKLAND“ í B-hluta III. viðauka:
- „30. ÞÝSKALAND - GRIKKLAND
- Bókun frá 7. október 1991 í tengslum við samninginn frá 6. júlí 1984 milli ríkisstjórnar Þýska alþýðulýðveldisins og ríkisstjórnar Lýðveldisins Grikklands um úrlausn álitamála er tengjast lífeyri.“

13. VI. viðauka er breytt á eftirfarandi hátt:

a) Eftirfarandi komi í stað c-liðar í 2. lið þáttar „C. ÞÝSKALAND“:

„c) Einungis þýsk löggjöf gildir þegar ákvarða skal hvort taka beri tillit til lífeyristímabíla í Þýskalandi vegna lífeyristryggingar nánumanna.“

b) Í þætti „F. GRIKKLAND“ er 1. liður felldur niður og eftirfarandi tveir liðir bættast við:

„5. Ef gert er ráð fyrir því í reglum grísku viðbótarlífeyrissjóðanna („επιχορηγία τραπεζών“) að tímabil með skyldubundinni ellilífeyris-tryggingu, sem er lokið hjá lögbodnum grískum tryggingastofnunum („κυριασ ασφάλισης“), séu viðurkennd, skulu reglurnar einnig gilda um tímabil með skyldubundinni lífeyristryggingu, sem er lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, og sem falla undir gildissvið reglugerðarinnar.

6. Líta ber á launþega, sem bar skylda til að vera í lífeyristryggingakerfi annars aðildarríkis en Grikklands til 31. desember 1992, og sem falla undir lögbodnar almannatryggingar í Grikklandi (lögbóðið grunnkerfi) í fyrsta sinn eftir 1. janúar 1993 sem „áður tryggða einstaklinga“ í samræmi við ákvæði laga nr. 2084/92.“

2. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 574/72 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað annars málslíðar 2. mgr. 17. gr. og síðasta málslíðar 1. mgr. 30. gr.:

„Gefi þýsk, frönsk, ítölsk eða portúgölsk stofnun hins vegar út umrædda yfirlýsingu gildir hún einungis í eitt ár frá útgáfudegi og skal hún endurnýjast á árs fresti.“

2. Eftirfarandi texti komi í stað 95. gr.:

„95. gr.

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem veitt er lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem búa ekki í aðildarríki þar sem þeir eiga samkvæmt löggjöf rétt á lífeyri og bótum

1. Þar til bærar stofnanir skulu endurgreiða kostnað vegna aðstoðar, sem kveðið er á um í 1. mgr. 28. gr. og 28. gr. a í reglugerðinni, til þeirra stofnana sem veittu aðstoðina með eingreiðslu og skal upphæð hennar vera sem næst raunverulegum kostnaði við aðstoðina.

2. Upphæð eingreiðslunnar er reiknuð með því að margfalda árlegan meðalkostnað á mann með meðalfjölda lífeyrisþega sem taka verður tillit til árlega, síðan skal lækka upphæðina um 20%.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning umræddrar eingreiðslu skulu ákvarðaðir á eftirfarandi hátt:

a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á mann með því að deila árlegum kostnaði vegna allrar aðstoðar sem stofnanir í því aðildarríki hafa veitt öllum lífeyrisþegum, sem eiga rétt á bótum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis og heyra undir hlutaðeigandi almannatryggingareglur, með árlegum meðalfjölda slíkra lífeyrisþega og aðstandenda þeirra; þær almannatryggingareglur sem farið skal eftir eru tilgreindar í 9. viðauka;

b) í viðskiptum milli stofnana tveggja aðildarríkja skal árlegur meðalfjöldi lífeyrisþega og aðstandenda þeirra, sem taka verður tillit til, vera jafn árlegum meðalfjölda þeirra lífeyrisþega og aðstandenda þeirra sem um getur í 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar og eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkisins en eiga rétt á aðstoð sem stofnun í hinu aðildarríkinu ber að greiða.

4. Fjöldi lífeyrisþega og aðstandenda þeirra sem taka verður tillit til samkvæmt b-lið 3. mgr. skal ákvarðaður með hliðsjón af skrá sem stofnun á búsetustað hefur tekið saman í þeim tilgangi og byggist á upplýsingum frá þar til bærri stofnun um bótarétt hlutaðeigandi einstaklinga. Komi upp ágreiningur skulu hlutaðeigandi stofnanir koma athugasemdum til endurskoðunarnefndarinnar sem kveðið er á um í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. Framkvæmdaráðið ákveður reglur og aðferðir til að ákvarða þá þætti í útreikningi sem greint er frá í 3. og 4. mgr.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu áliti framkvæmdaráðsins, samið um aðrar aðferðir til að ákvarða upphæð endurgreiðslanna.“

3. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 107. gr.:

„1. Að því er varðar framkvæmd eftirfarandi ákvæða:

a) reglugerð: 12. gr. (2., 3. og 4. mgr.), 14. gr. d (1. mgr.), 19. gr. (síðasti málslíður b-liðar 1. mgr.), 22. gr. (síðasti málslíður ii-liðar 1. mgr.), 25. gr. (næstsíðasti málslíður b-liðar 1. mgr.), 41. gr. (c- og d-liður 1. mgr.), 46. gr. (4. mgr.), 46. gr. a (3. mgr.), 50. gr., 52. gr. (síðasti málslíður b-liðar), 55. gr. (síðasti málslíður ii-liðar 1. mgr.), 70. gr. (fyrsta undirgrein 1. mgr.) og 71. gr. (ii-liður a-liðar og næstsíðasti málslíður ii-liðar b-liðar 1. mgr.);

b) framkvæmdarreglugerð: 1., 4. og 5. mgr. 34. gr.;

skal umreikningsgengi innlands gjaldmiðils, vegna fjárhæða sem eru gefnar upp í gjaldmiðli annars lands, vera hið sama og gengið sem framkvæmdastjórnin reiknar út í hverjum

mánuði á viðmiðunartímabilinu, sem er skilgreint í 2. mgr., á grundvelli meðaltalsgengis þeirra gjaldmiðla sem tilkynnt hefur verið um til framkvæmdastjórnarinnar vegna pengingakerfis Evrópu.“

4. Ákvæðum 2. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í þætti „B. DANMÖRK“ komi eftirfarandi í stað textans í hægri dálki í a-lið 2. liðar og a-lið 3. liðar:

„Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“.

b) Í þætti „I. LÚXEMBORG“:

i) komi eftirfarandi í stað 1. liðar:

„1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

a) Aðstoð: Caisse de maladie compétente et/ou Union des caisses de maladie (þar til bær sjúkrasjóður og/eða samtök sjúkrasjóða)

b) Bætur í peningum: Caisse de maladie compétente (þar til bær sjúkrasjóður)“

ii) komi eftirfarandi í stað 6. liðar:

„6. Dánarstyrkir:

Við beitingu 66. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg“.

c) Í a- og b-lið 5. liðar í þætti „J. HOLLAND“ komi „Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank“ (Héraðsútibú almannatryggingabankans) ætíð í stað „Raad van Arbeid“.

5. Ákvæðum 3. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í þætti „B. DANMÖRK“ komi eftirfarandi í stað textans í hægri dálki í i-lið b- og c-liðar I. þáttar:

„Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“.

b) Eftirfarandi komi í stað textans í hægri dálki í 1. lið í þætti „I. LÚXEMBORG“:

„Caisse de maladie des ouvriers et/ou Union des caisses de maladie (sjúkrasjóður verkamanna og/eða samtök sjúkrasjóða)

Caisse de maladie compétente, selon la législation luxembourgeoise, pour la pension partielle luxembourgeoise et/ou union des caisses de maladie (sjúkratryggingasjóður sem er, samkvæmt löggjöf í Lúxemborg, ábyrgur fyrir hlutalífeyri í Lúxemborg og/eða samtök sjúkrasjóða)“.

- c) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á þætti „J. HOLLAND“:
- i) Í stað textans í hægri dálki í c-lið 3. liðar komi eftirfarandi:
- „Bureau voor Duitse zaken (Deild sem fer með málefni tengd Þýskalandi), Nijmegen“
- ii) Í hægri dálki 5. liðar komi „Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank“ (Héraðsútibú almannatryggingabankans) í stað „Raad van Arbeid“.

6. Ákvæðum 4. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Í þætti „B. DANMÖRK“ komi eftirfarandi í stað textans í hægri dálki í 1., 2., 3. og 5. lið:
- „Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“.

- b) Í þætti „I. LÚXEMBORG“:

- i) komi eftirfarandi í stað 1. liðar:

„1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg

- ii) komi eftirfarandi í stað í 6. liðar:

„6. Dánarstyrkir:

- a) Við beitingu 66. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg“

- b) Í öðrum tilvikum:

Eftir því undir hvaða tryggingarviðbæturnar heyra, stofnunum sem um getur í 1. eða 3. lið er ber að annast greiðslu bóta“.

- c) Eftirfarandi komi í stað textans í hægri dálki í c-lið 2. liðar í þætti „J. HOLLAND“:

„Bureau voor Duitse zaken (Deild sem fer með málefni tengd Þýskalandi), Nijmegen“.

7. Ákvæðum 5. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Eftirfarandi komi í stað liðar „16. DANMÖRK - SPÁNN“:

„16. DANMÖRK - SPÁNN

Samningur frá 1. júlí 1990 um gagnkvæma niðurfellingu á hluta endurgreiðslna sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og í 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. (Niðurfelling á hluta endurgreiðslu vegna aðstoðar við veikindi, meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og niðurfelling á endurgreiðslu vegna kostnaðar við eftirlit og lækniþjónustunir).“

- b) Eftirfarandi komi í stað liðar „18. DANMÖRK - GRIKKLAND“:

„18. DANMÖRK - GRIKKLAND

Samningur frá 8. maí 1986 um gagnkvæma niðurfellingu á hluta endurgreiðslna sem kveðið er á um í 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar og í 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. (Niðurfelling á hluta endurgreiðslu vegna aðstoðar við veikindi, meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og niðurfelling á endurgreiðslu vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðanir).“

- c) Eftirfarandi komi í stað liðar „62. GRIKKLAND - HOLLAND“:

„62. GRIKKLAND - HOLLAND

Bréfaskipti frá 8. september 1992 og 30. júní 1993 um fyrirkomulag á endurgreiðslum milli stofnana.“

- d) Eftirfarandi komi í stað d-liðar í lið „93. HOLLAND - BRESKA KONUNGRÍKIÐ“:

„d) Bréfaskipti frá 25. apríl og 26. maí 1986 varðandi 3. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar (endurgreiðslur eða niðurfelling endurgreiðslna vegna kostnaðar við aðstoð), með áorðnum breytingum.“

8. Eftirfarandi komi í stað þáttar „I. LÚXEMBORG“ í 9. viðauka:

„I. LÚXEMBORG

Taka skal tillit til allra sjúkrasjóða og samtaka sjúkrasjóða þegar reiknaður er út árlegur meðalkostnaður vegna aðstoðar.“

9. Ákvæðum 10. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Eftirfarandi liður bætist við á undan 1. lið í þætti „A. BELGÍA“:

„Við beitingu 10. gr. b í framkvæmdarreglugerðinni:

Launþegar: Tryggingastofnunin þar sem launþeginn var tryggður

Sjálfstætt starfandi einstaklingar: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants - Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen (Almannatryggingastofnunin fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga), Bruxelles“.

- b) Í þætti „B. DANMÖRK“:

- i) komi eftirfarandi í stað textans í hægri dálki 1., 2. og 3. liðar:

„Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“

- ii) komi eftirfarandi í stað b-liðar 7. liðar:

„b) Bætur í peningum samkvæmt 1. kafla í III. bálki reglugerðarinnar og bætur samkvæmt 2., 3., 7. og 8. kafla í III. bálki reglugerðarinnar: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“.

- c) Eftirfarandi komi í stað textans í hægri dálki a-liðar í 8. og 9. lið þáttar „I. LÚXEMBOURG“:
„Union des caisses de maladie (samtök sjúkrasjóða), Luxembourg“.

3. gr.

Í reglugerð (EBE) nr. 1247/93 falli 2. gr. niður.

4. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 1945/93 er breytt sem hér segir:

1. Ákvæði 3. gr. falli niður.
2. Ákvæði 10. liðar 4. gr. falli niður.

5. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
2. Ákvæði 2. mgr. 2. gr. gilda frá 1. janúar 1998.

Ákvæði 2. mgr. 2. gr. gilda þó frá 1. janúar 2002 að því er varðar Frakkland.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. desember 1995.

Fyrir hönd ráðsins,

L. ATIENZA SERNA

forseti.